

anderledes, idet der Grundstøtten kommer til at spille en større Rolle end i Købstøderne. Jeg har imidlertid valgt disse 3 pCt. som et foreslæt Mafsimum for Bøstøtningen, fordi det er den Støttestøcent, der er lavest her i Landet, for saa vidt man har fastslæt Støttestøcenten. Man kan altsaa foreslæt en mindre Sæt i saa Hønstøende, men jeg tvivler noget paa, at man med noget væsentligt Udbytte faar løst Spørgsmaalet om Bøstøtningen af juridiske Personer uden at komme ind paa en delvis Døbelstøbestøtning. Jeg skal indskrænke mig hertil. Jeg har kun gjort opmærksom paa, hvad der er Grundstøtningerne i det foreslittede Lovforslag. Jeg betragter det kun som et muligt Grundlag for en Forhandling, hvorigennem vi kunde naa til en Løsning af Sagen, som ganske vist ikke var udtømmende eller gennemgribende, men dog vilde komme til at indeholde et ret betydeligt Fremfrit.

Judenrigsministeren (Fingerslev):

Her foreslittede to Lovforslag, som komme til Forhandling det ene efter det andet. Det nu foreslittede har til Øverstkrift „Forslag til Lov om den mellemkommunale Bøstøtning“, det næste har til Øverstkrift „Forslag til Lov om den personlige Kommunestøt“. Begge handle de tillige om adskilligt andet. Dette handler om ikke saa lidt andet, og det Forslag, der til Øverstkrift har „Forslag til Lov om den personlige Kommunestøt“, handler om meget andet. Det vil jo ikke lade sig undgaa, at man sætter forskellige Ting i Forbindelse med denne Omordning af Bøstøtningen, og man kan ikke vente, at Titlen fuldstændig dækker Indholdet. Det er ogsaa af mindre Betydning. Den cørede Forslagsstiller betegede dette som et Forsøg paa at skabe et Grundlag for en delvis Løsning af Spørgsmaalet. Jeg vil sige, at for mig er det ikke nogen Fejl, at det er en delvis Løsning, tværtimod, thi jeg tvivler meget om, at man kan komme til en hel Løsning. Kunde man endda komme til en delvis Løsning, forekommer det mig ogsaa, at det vilde være tilfredsstillende. Der har tidligere været fremsat Forslag her af noget lignende Art om en delvis Løsning, men dette Forslag adskiller sig fra de tidligere i ethvert Fald paa ikke saa Punkter, og det indeholder noget væsentlig nyt. Det er derfor, jeg ønsker straks at udtale mig om det; det andet senere Forslag kende vi. Jeg tør ikke sige om dette Forslag, at det giver Løsningen, og heller ikke, at man kan komme frem paa mange Punkter ad de Bøje, som det cørede Medlem har peget paa, men der er dog adskilligt i det, som gør, at jeg tror,

der kan være Grund til at forhandle nærmere, om man ikke kan gaa noget frem ad disse Bøje.

Jeg skal først omtale det, som er Hovedpunktet i det cørede Medlems Forslag. Det er efter min Mening § 4. Jeg misfender ingenlunde, at der i dette Forslag har været en stærkere Bøstøtelse end i andre Forslag for at undgaa Døbelstøbestøtningen. Det er en af de Ting, der søges opnaet ved Forslaget. Den anden Hovedsag, som det cørede Medlem ønsker opnaet, er, saa vidt jeg skønner, at holde Formue- og Lejlighedsstøtten, hvor den nu allerede er. Om dette sidste kan naas, tør jeg ikke sige noget om i Øjeblikket. Jeg tror alligevel, at det kunde være ønskeligt at komme til en mere ensartet Bøstøtning end den, der nu findes, men det kunne vi komme til nærmere at forhandle om. Hovedbestemmelsen i Forslaget maa vel siges at være den, at vedkommende, der skal bøstøttes, skal kun yde sin Skat paa eet Sted. Han skal, for saa vidt han har Ejendom paa flere Støder, ansættes efter sin samlede Indtægt paa de forskellige Støder. Hvorfor han skal det, ser jeg ikke ret, og jeg anser det heller ikke for nødvendigt. Det forekommer mig nok, at hver Kommune kunde ansætte hans Indtægt der paa Stødet, og kun Hovedopholdsstødet ansætte hans samlede Indtægt. Andre Støder har man jo gjort det. Dette er imidlertid Enkeltøder, jeg ikke behøver at dvæle ved. Hovedbestemmelsen er jo den, at den vedkommende svarer Skat paa det Sted og efter Behøvet i den Kommune, i hvilken han er sat i Skat. Der ligger paa den anden Side Fejlen. Det cørede Medlem rørte jo selv ved den. For at se, hvorledes dette vil stille sig, tror jeg, det vil være heldigst at se paa de tre Tilfælde, som ville falde ind under Paragraffen. Naar jeg nævner tre Tilfælde, mener jeg naturligvis tre Hovedgrupper, som der kan være Tale om, at de Tilfælde falde i. Den ene er den, at en Mand bor i en Kommune og har Næring i en anden. I saa Tilfælde skal han sættes i Skat paa sit Hovedopholdsstød, og den Kommune, hvor han har Næring og ikke Ophold, skal ogsaa ansætte hans Indtægt. Det bliver saa at sammenholde, og man kommer saa til et Resultat. Staten opkræves alene i Opholdsstøtningen, denne udbetaler Næringstøtningen, hvad der tilkommer den, nemlig $\frac{2}{3}$ af Støtten af hans Indtægt i Næringstøtningen. For saa vidt man nu vil nævne dette alene her, hvor der er Tale om Ophold i en og Næring i en anden Kommune, staa vi overfor noget nyt, thi nu er Forholdet det, at i Næringstøtningen svares intet. Det er